

[I. A. Hansen.]

er efter vor Mening den bedste Ordning, der overhovedet kan vedtages nu og i den kommende Tid. Der vilde være blevet skabt større Ro og Tryghed om Sagen, saafremt det konservative Folkeparti havde kunnet bekvemme sig til i det belejlige Øjeblik at gavne Forsvarssagen i Stedet for altid at forpasse det, altid komme bagefter, altid skade den, endskønt jeg tror, Partiet har den bedste Villie til at gavne og tjene Forsvarssagen.

J. P. Larsen: Det er kedeligt, at Tiden er saa vidt fremskreden, for lige i de sidste Minutter kom der en livlig og gammelkendt Tone over Forhandlingerne, som har bødet ikke saa lidt paa den graa Ensformighed, hvormed Debatten har slæbt sig hen i de seneste Par Timer. Det er kedeligt, det er sket paa et saa sent Tidspunkt, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, at jeg vist havde været for godt forberedt til at høre hans Bemærkning om, at Venstre ikke havde strøget noget Flag. Jo, den hørte jeg godt, men jeg tog ikke denne poetiske Vending for nogen Bekræftelse, og jeg fremsatte derfor den Formodning, at Venstre bl. a. ved at udelade Formaaalsparagraffen nu havde nærmet sig vort Standpunkt med Hensyn til Bevogtningsopgaver. Dette benægter det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, og det er der jo ikke noget at sige til. Naar det ærede Medlem benægter det, maa han jo mene det, og jeg har altsaa saa kun at beklage, at jeg brugte det Udtryk i Eftermiddags, at Fornuften dog til sidst sejrer, ogsaa hos Venstre. Det maa jeg beklage efter det ærede Medlems sidste Bemærkning.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, udtalte sin Tro paa, at Vælgerne nok vil forstå, at vi ved at stemme for dette Lovforslag har et Medansvar for dets Udarbejdelse. Jeg bliver nødt til at bedrøve det ærede Medlem paa dette Punkt. Det ærede Medlem har ikke og kan ikke have særlig stort Kendskab til den Vælgerhær, der har sat det nuværende store socialdemokratiske Tal ind paa Tinge; men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det er Vælgere med en saa høj politisk Kultur, at de meget vel forstaar og ogsaa kan værdsætte en politisk Manøvre, og det vil ikke være svært for en socialdemokratisk Vælger at regne ud, at naar man har en Ordning, som ikke er i Stand til at udføre de Opgaver, man har sat den, og man i Stedet derfor faar en anden

Ordning, der forsvarsmæssigt ikke er synderligt bedre, og vort Parti stemmer for denne nye Ordning, er det, fordi man derved kan spare som i dette Tilfælde 6 Mill. Kr., eller som jeg bemærkede i Eftermiddag: 16 400 Kr. om Dagen.

Det er en Realitet, som enhver socialdemokratisk Vælger forstaar, og det vil ikke volde os den allerfjerneste Vanskelighed, naar vi ad Aare kommer ud igen med vort Afrustningsforslag. For det, der ligger dybest i den socialdemokratiske Folkesjæl er Tanken om Afrustning. Der næres et bestemt Ønske herom i den socialdemokratiske Vælgerbefolkning, og det vil ogsaa blive efterkommet i Fremtiden — derom er der ingen Tvivl. (*Krag: Hvilket Afrustningsforslag?*) Der blev jo vedtaget et i Fjor, og det er det, der nu er forkastet i Landstinget.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Vanggaard, der fremsatte en Udtalelse om, at det var utilbørligt at tillægge den kommanderende General Skyld for at have villet informere saaledes, at Flaaden havde faaet noget mindre — det var vistnok saaledes, Udtalelsen faldt. Det refererer sig til en Udtalelse af mig i Eftermiddag, hvor jeg sagde, at jeg vidste, at den kommanderende General saa saaledes paa det, at Flaaden dog vist egentlig havde faaet mere, end der tilkom den.

Det var naturligvis en Udtalelse, som ikke var ført hen i Vind og Vejr, og jeg er ogsaa i Stand til at dokumentere den. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere Slutningen af den Skrivelse, som den kommanderende General har tilsendt det Underudvalg, som behandlede Sagen i Landstinget. Deri staar der:

„Kræver nu den finansielle Situation, at de militære Budgetter atter reduceres, hvilket Ansvar Lovgivningsmagten maa tage, tjener man vort Forsvar bedst ved mest muligt at skaane Hæren for yderligere Reduktion, og i den Forbindelse peges paa, at Fordelingstallet mellem Marinens og Hærens Budget, det ordinære og det ekstraordinære sammenlagt, neppe giver et rigtigt Udtryk for de respektive Værns Betydning for Forsvaret, naar henses til de Opgaver, der skal stilles Værnet og de organisatoriske og styrkemæssige Krav, der følger deraf.“

Det var dette Dokument, jeg støttede min Udtalelse paa, og jeg har oplæst det her til Underretning for ærede Medlemmer, som selv kan knytte de Kommentarer dertil, de maatte ønske.